

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:**Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en opfølgingsstyrke i Bosnien-Hercegovina.**

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).
(Fremsat 27/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Ingrid Rasmussen (S):**

Allerførst vil jeg benytte lejligheden til at udtale Socialdemokratiets store anerkendelse af den indsats, som det udsendte danske mandskab har gjort i det forgangne år i det tidligere Jugoslavien. Det gælder mandskab i IFOR-styrken, politifolk, humanitære og civile nødhjælpsarbejdere og andre, der har været involveret i projektet. Det gælder også de mange herhjemme, som vi ofte glemmer, der på hver deres facon bidrager til, at vi trods alt har nået det niveau, vi befinder os på nu.

Med de store menneskelige, politiske og økonomiske investeringer, der har været lagt til grund for fredsprocessen, så den ikke skulle køre helt af sporet, er det tilfredsstillende, at der i verdenssamfundet er vilje til opfølgning på IFOR.

Implementeringsstyrken har i løbet af FN-mandatets periode de sidste 12 måneder vist den robusthed og troværdighed, som parterne ønskede. Der har bestemt været opgaver, som man kunne ønske sig løst, men det har ikke været muligt.

Vi må konstatere, at forudsætningerne for IFOR-styrken i store træk og i det omfang, det har været muligt, har levet op til forventningerne og håbene, man havde.

Ingen, heller ikke i Danmark, forventede vel, at de 12 måneder, der var forudset i Daytonafta-

len, i sig selv var nok til at løse hele den svære opgave.

Da Forsvarsudvalget var på besøg i Bosnien her tidligere på året, fik vi en klar og kontant indsigt i, hvor vanskelige forholdene har været og stadig er for alle parter.

Daytonaftalen blev på mange måder skelsættende. I denne sammenhæng er det vigtigt at pege på deltagelse af og samarbejde mellem NATO-lande og ikke-NATO-lande. Det har vist sig at være et konstruktivt skridt, som forsigtigt peger fremad mod en ny forståelse for stabilitet og sikkerhed.

Samarbejdet i den nordisk-polske brigade har været frugtbar og lover godt fremover.

Ruslands og andre PFP-landes indsats er særdeles værdifuld i en forhåbentlig tættere og tættere forståelse for udviklingen frem imod stabilitet og varig fred i vor tid.

Alle kræfter bør altså nu sættes ind i den næste 2-årige stabiliseringsperiode.

Danmark vil med formandskabet i OSCE i 1997 få en central placering. OSCE får store opgaver i det tidligere Jugoslavien.

Disse opgaver skal lykkes, så OSCE's fremtidige rolle i den europæiske udvikling bliver styrket.

Der er brug for en stor civil indsats, og der er brug for en stor humanitær indsats. Her skal SFOR sættes ind, bl.a. for at de planlagte valg kan gennemføres.

Det er vigtigt med parternes indforståelse for at kunne løse disse demokratiske, men vanskelige situationer. Der skal støttes op om humanitære demokratiske kræfter, så vi kommer i en situation, hvor valg handlinger og konsekvenserne af disse ikke hindres eller besværliggøres ved gennemførelsen. Der er stadig en alt for langsommelig accept af parternes frie bevægelighed i området, som besværliggør arbejdet.

Når stabilitetsstyrken om kort tid bliver bekræftet med mandat i FN's Sikkerhedsråd, deltager Danmark med udsendelsen af 750 mand og materiel. Styrkebidraget er lidt mindre end i den nuværende IFOR-styrke, men efter vor opfattelse er den samlede SFOR-indsats stærk nok til videreførelse af fredsprocessen i Bosnien-Hercegovina. SFOR-styrken vil skulle overvåge parternes militære styrker og sikre, at de opfylder fredsaftalens forpligtelser.

Hovedårsagen til tilstedeværelsen af udenlandske både militære og civile styrker i Bosnien er at give beskyttelse og sikkerhed for befolkningerne. Med tilstedeværelsen giver vi nu